

11
1912
Ink till Stockholms stads drätselnämnd

20 MRS. 1912

Till

Stockholms Stadsfullmäktiges Beredningsutskott.

15
År 1912 den 7 mars beslutat drätselnämnden förtta afdelning afvarlänna denna iulaga betygas. A Hjartans vägnas:
W. H. Sjöström

Såsom arbetarekår i Stockholm vilja vi, hamn- och kolarbetare m.fl., häfda, att vi i många afseenden äro en jämförelsevis vanlottad kår.

Då vi genom årslånga sträfvanen sökt höja oss i såväl kulturellt som hygieniskt afseende, men ej genom egen kraft och ej håller genom framställning till våra arbetsgifvare eller annorledes lyckats utverka hvad vi här nedan önskar, få vi härmed till beredningsutskottet framställa en del önskemål, och påvisa nödvändigheten af att desamma snarast möjligt finna sin lösning.

Som bekant består vårt arbete hufvudsakligen uti lossning af kol; detta arbete är alltid både tungt och besvärligt men framförallt i högsta grad orenligt, emedan såväl krpp som kläder blifva fullständigt inpyrda af sot och dam. F.n. föreligger ingen möjlighet för oss, att vare sig vid Värtan eller Stadsgården, den egentliga landningsplatsen för arbetarne, kunna tvätta ansigte eller händer eller erhålla ett bad efter slutat arbete, dels emedan vid Värtan hvarje anstalt i den vägen fullständigt saknas och dels emedan den Stadsgården närmast liggande badinrättningen är får trång (sammanslagda antalet arbetare vid Stockholms hamnar torde utgöra omkring 2000) och för dyr för en arbetare att dagligen anlita. På grund häraf nödgas vi, svarta och sotiga då vi komma från arbetet, begifva oss till våra, för flertalet inom kåren, aflägsset belägna hem. Hvilket obehag detta medför såväl för den enskilde arbetaren, hans familj och värdfolk, som för en stor del af allmänheten, torde lättare kunna tänkas än beskrivas. Man torde lägga ett särskildt märke till att från hemfärden från arbetet, å såväl färjor och spårvagnar, som öfriga transportmedel, man nödgas komma i beröring med äfven andra människor än hamn- och kolarbetare.

Särskildt gäller detta med resa i spårvagnar under sommaren, då öppna släp spårvagnar användas, för öfrigt de enda vagnar, hvilka, enligt spårvägsbolagets ordningsregler, arbetare med returbiljett äger rätt att använda. Dessa vagnar äro i regel i det närmaste fullsatta af bättre klädda personer, som i allmänhet betraktar här ifrågavarande arbetare, på grund af deras svarta utseende, tillhöra en slags parasklass, med hvilka det är genant att sitta tillsammans i en spårvagn. Följden häraf är att antingen får arbetaren utstå olidligheten af att känna sig genera andra personer, eller också gå den långa vägen till sitt hem, exempelvis från Värtan till Södermalm, i vissa

1912 den 2 april beslutat i afsl. afvarlänna denna afvarlänna till byggnads och kommunarbetare; betygas
W. H. Sjöström

falli ännu längre.

En annan olägenhet följer också. Som bekant förefinnes i Stockholm många tillfällen till freskelser och det ligger nära till hands att man på grund af här påpekade plägenheter, genom tillfälliga afbrott besöker under vägen liggande näringsställen och därigenom icke allenast förminskar den erhållna inkomsten utan jämväl fördröjer hemkomsten.

För att råda bot mot dessa, för oss såsom kår, ytterst obehagliga förhållanden, få vi värdsamt hemställa att beredningsutskottet fortast möjligt upptager till behandling den af Stadsfullmäktigen hr. C.J. Edkvist under 1911 väckta motionen n:r 2 och därvid tillstyrka bifall till motionen, särskildt hvad som rör åtgärder till förmån för hamn- och kolarbetare vid Stockholms hamnar.

Stockholm den 29 Februari 1912

Högaktningfullt:



Stockholms Norra hamn arb.-fackförening

g.m. O.R. Juciu

g.m. Karl Johanson

g.m. E. Stenkvist



g.m. Emil Nilsson

Stockholms stads byggnadskontor
Ink. 9/4 19.12 D.nr. 103/11
Sfv. till för
besv. / 19..... Exp.nr.....